

[Kjærulff-Schmidt]

tes til at bryde radiomonopolet. Forslaget om oprettelse af Danmarks Frie Radio har været til høring hos dagspressen, inden vi har fremsat det, og det er på en række punkter blevet ændret i overensstemmelse med de råd og synspunkter, vi har fået fra en række dagblade, og hvis udvalgsbehandlingen viser, at det kan forbedres på endnu flere punkter, er vi mere end med på det.

Forslaget om æterfrihed for radiospredningsstationer på det åbne hav eller i luft rummet derover indebærer ikke totalt anarki, sådan som nogen har påstået det. Det indebærer kun, at forbudet imod etablering af disse private radiostationer fjernes. Dermed er ikke sagt, at der nødvendigvis skal være frekvensmæssigt anarki i æteren. Det er da klart, at der hverken kan eller skal sendes på flere frekvenser end dem, der er til rådighed. Det er der ingen der ønsker, heller ikke fremskridtspartiet. Det, der derfor er afgørende, er at få fordelt frekvenserne, sådan at der også bliver plads for disse såkaldte piratsendere. Men det vil vi meget gerne drøfte, hvis det også på baggrund af dette forslag igennem lovforslag sikres, at man har teknisk styr på det, det er klart. Der er selvfølgelig tekniske spørgsmål, der skal stilles. En af begrundelserne i sin tid for at forbyde Radio Merkur var, at man fra den daværende regerings side sagde, at netop de frekvenser, Radio Merkur sendte på, skulle reserveres til uforudsigelige opgaver, som der ville kunne blive tale om at benytte dem til. Man kunne ikke dengang komme det nærmere under forhandlingerne her i folketinget, men der var altså disse uforudsigelige formål, der trængte sig på. Men det, vi kan gøre i dag, hvor vi ved, at der er planer om at etablere amtssendere og kommunale sendere overalt i landet, og hvor der er de tekniske muligheder for det, er at drøfte det virkelig alvorligt i udvalget, om det ikke var langt bedre, at vi fik plads til etablering af private sendere på en del af de frekvenser, der er til rådighed.

Jeg synes, det ville være en tiltalende tanke, og jeg synes, hr. Johan Philipsen og hr. Melchior og andre skulle gå hjem og overveje det i weekenden og i den kommende tid. Ville verden i virkeligheden gå under, hvis man vedtog fremskridtspartiets forslag? Ville den kulturelle og den radio- og TV-mæssige situation her i landet gå under, blive ødelagt, hvis dagspressen fik lov til at drive en kon-

kurrerende, en fri station, et alternativ til Danmarks Radio, eller ville vi alt i alt være nået et stykke længere hen i den retning, som de to herrer inderst inde vel nok stadig væk ønsker sig?

Jeg håber, forslagene vil blive behandlet sagligt og positivt i folketingsudvalget. Jeg tror ikke på, at de bliver vedtaget i denne omgang, men jeg håber, vi kan nå frem til, at en række partier i fællesskab viser, hvordan deres stilling er, sådan at vælgerne ved det næste folketingsvalg i det mindste er klar over, at der også på radio- og TV-området er et alternativ til socialdemokratiets politik.

Johan Philipsen (V):

Sørgesang eller ikke sørgesang, hr. Kjærulff-Schmidt – jeg følger min natur, og det, jeg ved, er, at jeg er nødt til at holde mig til kendsgerningerne. For ca. 45 timer siden fik jeg af de teknisk kyndige i Danmarks Radio og radiobranchens folk visse hovedpunkter om den tekniske udvikling fri-sket op. Det er rigtigt, når fru Grethe Fenger Møller siger, at den tekniske udvikling går hurtigt. Men altså for to døgn siden blev det sagt under en diskussion om sendere, der kan dække hele Danmark og ikke regionale områder, at der var tre frekvenser i Danmark til rådighed, et i øvrigt i forhold til vor befolkningsstørrelse relativt højt tal, og at mere ikke kunne lade sig gøre. Vi har frekvenser til rådighed til de såkaldte kortbølgesendere, men de kan ikke dække hele det danske område, og derfor er det ikke rigtigt, når fremskridtspartiet postulerer, at der er frekvenser til rådighed, hvis ellers udsendelserne skal være af den fornødne kvalitet og ikke forstyrre hinanden.

Så spørger fru Grethe Fenger Møller, hvornår venstre vil være med til at bryde monoopolet. Det vil vi, når I vil acceptere de kendsgerninger, der foreligger. De er groft taget således efter mit skøn: anlægsudgifter af en størrelsesorden på ca. 300 mill. kr. og nogle licens- og radioafgifter, der i hvert fald skal stige med minimum 50 pct. Det anser jeg for uladsiggørligt i øjeblikket, for det vil øjeblikkelig blive mødt med betydelige krav, fordi en lang række borgere ikke vil være i stand til at betale denne stigning.

Så kører man videre med den snak om reklameindtægter. Jeg skal tillade mig i det